

Can Puig

Cabrera de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Camí Santa Elena, 14
Alçada: 118

Coordenades:

Latitud: 41.53354
Longitud: 2.4033
UTM Est (X): 450223
UTM Nord (Y): 4598160

Classificació

Número de fitxa: 08029 - 25
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle: XVII-XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: POUM-26
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 0484802DF5908S
Autoria de la fitxa: Marc Guàrdia i Llorens
Data de registre de la fitxa: dg., 14/02/2016 - 01:00

Descripció

Masia de tres cossos, amb el teulat a dues aigües, i el carener paral·lel a la façana, pel que el frontó no es troba ubicat a la façana principal. L'edifici té tres alçades, planta baixa, planta pis i golfes. Aquesta darrera planta està caracteritzada per un seguit de finestres rectangulars de mòdul més petit que les de la planta baixa i pis. Les finestres del primer pis són rectangulars, sense que se n'observin ni les llindes ni els brancals de pedra, sinó que estan esboçats en el morter. Les dues finestres dels cossos laterals de la planta baixa són d'arcs rebaixats, en sintonia amb la porta principal. Per altra banda cal destacar que la porta no és d'arc de mig punt ni dovellada, sinó que ens trobem davant d'una entrada d'arc carpanell. A la porta s'hi accedeix per una llargues graons. De la façana sobresurt el balcó del cos central, a l'alçada del primer pis, decorat amb esgrafiats a banda i banda per motius al·legòrics i heràldics. Un d'aquests motius, similar al seu simètric, és un rellotge de sol. Al cantó esquerre de l'edifici s'hi ha annexat un cos de doble alçada amb galeria porticada a l'alçada del primer pis.

Destaca també el celler, amb paviments, arcs torals i voltes de mocador originals, que encara conserva el cup i les premses.

Cal destacar alguns exemplars de l'arbrat, encapçalats per la palmera de Canàries centenària i el xiprer, un dels més alts de les cases del poble, que a nivell paisatgístic li confereixen un valor afegit. Cal sumar al conjunt l'alzina, que no presenta tronc únic, sinó quatre troncs que surten del sòl (Rovira i Vinyals 2005).

Observacions:

A la façana s'hi troba un rellotge de sol, que està incorporat a l'inventari de rellotges de sol de la Societat Catalana de Gnomònica, número d'inventari 2910. Es tracta d'un rellotge pintat, de motiu circular similar a l'esgrafiats a l'altre costat del balcó, i de tipus vertical declinant. Tal i com diu la seva corresponent fitxa, és un rellotge "molt decorat al voltant, d'orientació sud-oest, línies horàries i xifres esborrades, i en el que possiblement hi havia un sol al pol".

Història

La primera menció documental que tenim de l'indret cal que l'anem a buscar a inicis del segle XIV, i a la relació dels qui compren la Casa de Cabrera de l'any 1387 a Francesc de Sant Vicenç, apareixen també els Puig (Modolell 1993). En el fogatge de 1497 apareix en Barthomeu Puig associat a aquesta propietat, tal vegada el mateix Bartomeu Puig de can Puig d'Agell que comprarà la Casa de Cabrera l'any 1531, juntament amb el Castell de Burriac, per a la Universitat (Modolell 1993). En el fogatge de 1553 es torna a esmentar el cognom.

Cal ressenyar l'anècdota que recull Modolell (Coll i Modolell 1999: 231-232), en la que expliquen que a la casa hi havia "l'habitació del pecat" on no s'hi deixava entrar ningú. Segons explica era el lloc que utilitzava la reina Isabel II en les seves visites a Barcelona per trobar-se amb els seus amants.

Bibliografia

Coll, R. i Modolell, J.M. (1999): Llegendes, tradicions i fets de la Serralada de Marina. Apunts sobre etnografia del Maresme, Vilassar de Mar, pàg. 231-232.

ESCURA I DALMAU, X. (2007): Cabrera de Mar. Imatge i Memòria. Ajuntament de Cabrera de Mar, pàgs. 187-188.

MODELELL, J.M. (1993): Cabrera de Mar. Castell de Sant Vicenç o de Burriac. Síntesi històrica. Edicions l'Aixernador, Argentona.

ROVIRA, J.M. i VINYALS, J. (2005): Catàleg dels elements botànics d'Interès Local de Cabrera de Mar.

